

I A. SYLABUSY PRZEDMIOTÓW MODUŁU PODSTAWOWEGO,
sem. I

IA2 PODSTAWY PRAWA

IA3 PODSTAWY EKONOMII

IA5 NAUKA O KOMUNIKOWANIU

IA9 HISTORIA FILOZOFII

Załącznik nr 4 do Uchwały Senatu nr 430/01/2015

SYLABUS DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA OD 2015/2016 DO 2017/2018

1.1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE/MODULE

Nazwa przedmiotu/modułu	Podstawy prawa
Kod przedmiotu/modułu*	IA2
Wydział (nazwa jednostki prowadzącej kierunek)	Uniwersytet Rzeszowski, Wydział Filologiczny
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Filologii Polskiej
Kierunek studiów	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Profil	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Stacjonarne
Rok i semestr studiów	Pierwszy/semestr pierwszy
Rodzaj przedmiotu	Przedmiot podstawowy
Koordinator	mgr Michał Brzuchowski
Imię i nazwisko osoby prowadzącej/osób prowadzących	mgr Michał Brzuchowski

* – zgodnie z ustaleniami na wydziale

1.2. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt ECTS
45 godz.								4

1.3. Sposób realizacji zajęć

zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.4. Forma zaliczenia przedmiotu/modułu (z toku) (*egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny*)

Egzamin pisemny, obecność na zajęciach.

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Podstawowa wiedza w zakresie funkcjonowania państwa i prawa oparta o program szkoły średniej.

3. CELE, EFEKTY KSZTAŁCENIA, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1. Cele przedmiotu/modułu

C1	Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami i terminami podstaw prawa.
C2	Wprowadzenie studentów w prawniczy sposób analizowania i interpretowania rzeczywistości społecznej.
C3	Wykształcenie umiejętności rozumienia tekstów prawnych i prawniczych.

3.2 EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU/ MODUŁU (*WYPEŁNIA KOORDYNATOR*)

EK (efekt kształcenia)	Treść efektu kształcenia zdefiniowanego dla przedmiotu (modułu)	Odniesienie do efektów kierunkowych (KEK)
IA2_W01	Student/ka: zna podstawowe pojęcia z zakresu podstaw prawa;	K1A_W05 K1A_W16
IA2_W02	ma wiedzę na temat swoistych dla prawników metod, zasad i dyrektyw związanych z wykładnią, stosowaniem prawa i obrotem prawnym;	K1A_W05 K1A_W16
IA2_W03	ma wiedzę co do swoistych dla prawników metod i zasad tworzenia i redagowania tekstów prawnych.	K1A_W05 K1A_W16
IA2_U01	Student/ka potrafi posługując się aparaturą pojęciową z zakresu podstaw prawa opisywać i analizować problemy prawne.	K1A_U13
IA2_K01	Student/ka w swojej działalności stosuje się do poznanych norm prawnych.	K1A_K09 K1A_K03

3.3 TREŚCI PROGRAMOWE (*wypełnia koordynator*)

A. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne:
1. Pojęcie i funkcje prawa. Idea ładu społecznego i wizje prawa. Prawo jako zjawisko społeczne. Funkcje prawa.
2. Prawo a inne regulatory zachowań. Prawo i wartości. Kultura prawna. Wielość systemów normatywnych. Relacje między

prawem a moralnością i innymi normami obyczajowymi.
3. Prawo i państwo. Wzajemne związki. Prawo jako zjawisko polityczne. Instrumentalizacja prawa. Określenie państwa. Związki prawa i państwa.
4. Język prawa. Rodzaje wypowiedzi. Język prawny i język prawniczy. Charakterystyka właściwości polskich tekstów prawnych.
5. Normy, przepisy prawne, zasady prawa. Pojęcie normy postępowania. Abstrakcyjność i generalność norm prawnych. Elementy norm prawnych. Przepis prawny. Norma a przepis prawny. Rodzaje norm i przepisów prawnych. Zasady prawa i ich rodzaje. Instytucje prawne.
6. Obowiązki prawa. Pojęcie obowiązku prawa. Obowiązki prawa w przestrzeni i czasie.
7. System prawa. Elementy systemu prawa i związki między nimi. Zasada niesprzeczności norm i reguły kolizyjne. Zupełność systemu prawa. Luki w prawie i sposoby ich usuwania, Kryteria podziału prawa na gałęzie.
8. Tworzenie prawa. Pojęcie źródeł prawa. Pojęcie ustawodawcy. Ustawodawca racjonalny. Zasady stanowienia prawa. Akty normatywne. Budowa aktu normatywnego.
9. System źródeł prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Źródła prawa powszechnie obowiązującego: konstytucja, ustawa konstytucyjna, ustawa, rozporządzenie z mocą ustawy, ratyfikowana umowa międzynarodowa, rozporządzenie, akty prawa miejscowego. Źródła prawa wewnętrznie obowiązującego.
10. Wykładnia prawa. Pojęcie wykładni prawa. Teorie wykładni prawa. Rodzaje wykładni prawa.
11. Przestrzeganie i stosowanie prawa. Pojęcie przestrzegania i stosowania prawa. Proces stosowania prawa i jego etapy. Stanowienie a stosowanie prawa.
12. Stosunki prawne. Pojęcie stosunku prawnego. Fakty prawne. Podmioty stosunku prawnego. Przedmiot i treść stosunku prawnego. Rodzaje stosunków prawnych.
13. Odpowiedzialność prawna. Pojęcie i ogólne zasady odpowiedzialności prawnej. Fikcja powszechnej znajomości prawa.
14. Sprawiedliwość i praworządność. Idea sprawiedliwości i jej znaczenie w procesie stanowienia i stosowania prawa. Praworządność (rządy prawa). Gwarancje praworządności. Demokratyczne państwo prawne.
15. Prawo międzynarodowe publiczne i prawo Unii Europejskiej. Prawo międzynarodowe publiczne: prawo międzynarodowe publiczne jako typ prawa, cechy prawa międzynarodowego publicznego. Prawo Unii Europejskiej: prawo pierwotne (statutowe), prawo wtórne (pochodne).

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

Wykład, wykład z prezentacją multimedialną, analiza i interpretacja tekstów źródłowych.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów kształcenia

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia	Forma zajęć dydaktycznych
EK_01	Egzamin pisemny.	WYKŁ.
EK_02	Obecność na zajęciach.	WYKŁ.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
0 – 50%	51 – 70%	71 – 89%	90 – 100%

5. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia założonych efektów w godzinach oraz punktach ECTS

Aktywność	Liczba godzin/ nakład pracy studenta
wykład	45
samodzielne przygotowanie do egzaminu	40
udział w konsultacjach	5
czas na napisanie referatu/eseju	
czas na przygotowanie prezentacji efektów swojej pracy	
egzamin	2
czytanie lektur	25
SUMA GODZIN	100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	4
Liczba pkt. ECTS w ramach zajęć powiązanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym	obowiązuje od roku akad. 2017/2018
Liczba pkt. ECTS w ramach zajęć służących zdobywaniu pogłębionej wiedzy i umiejętności prowadzenia badań nauk.	obowiązuje od roku akad. 2017/2018

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/MODUŁU

wymiar godzinowy	nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	nie dotyczy

7. LITERATURA

<p>Literatura podstawowa:</p> <p>T.Chauwin, T.Stawecki, P.Winczorek, Wstęp do prawoznawstwa, Warszawa 2011; J.M.Kelly, Historia zachodniej teorii prawa, Kraków 2006; G.Maroń, Wstęp do prawoznawstwa, Rzeszów 2011; L.Morawski, Wstęp do prawoznawstwa, Toruń 2011; A.Mróz, Niewiadomski A., Pawelec.M., Współczesny język prawny i prawniczy, Warszawa 2007; M.Zieliński, Wykładnia prawa. Zasady. Reguły. Wskazówki, Warszawa 2012, wyd.6;</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>L.L.Fuller, Anatomia prawa, Lublin 1993; Z.Ziemiński, Logika praktyczna, dowolne wydanie Z.Ziemiński, O pojmowaniu sprawiedliwości, Lublin 1992 B.Wróblewski, Język prawny i prawniczy, Kraków 1948;</p>
--

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej

SYLABUS DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA OD 2015/2016 DO 2017/2018

1.1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE/MODULE

Nazwa przedmiotu/modułu	Podstawy ekonomii
Kod przedmiotu/modułu*	IA3
Wydział (nazwa jednostki prowadzącej kierunek)	Uniwersytet Rzeszowski, Wydział Filologiczny
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Filologii Polskiej
Kierunek studiów	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Profil	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Stacjonarne
Rok i semestr studiów	Pierwszy/semestr drugi

Rodzaj przedmiotu	Przedmiot podstawowy
Koordynator	Pracownik Wydziału Ekonomii UR
Imię i nazwisko osoby prowadzącej/osób prowadzących	Pracownik Wydziału Ekonomii UR

* – zgodnie z ustaleniami na wydziale

1.2. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt ECTS
30 godz.								2

1.3. Sposób realizacji zajęć

zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.4. Forma zaliczenia przedmiotu/modułu (z toku) (*egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny*)

Egzamin pisemny, obecność na zajęciach.

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość ekonomii wyniesiona ze szkoły średniej, zdolność postrzegania przyczynowo-skutkowego, gotowość do ustawicznego kształcenia i poszerzania zdobytej już wiedzy.

3. CELE, EFEKTY KSZTAŁCENIA, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1. Cele przedmiotu/modułu

C1	Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami i zagadnieniami z zakresu makro- i mikroekonomii, z podstawowymi teoriami, modelami oraz metodami analizy.
C2	Zrozumienie najważniejszych pojęć, twierdzeń i mechanizmów makro- i mikroekonomii niezbędnych do analizy rzeczywistości gospodarczej i zasad funkcjonowania rynku.
C3	Wykształcenie umiejętności wykorzystania podstawowych narzędzi ekonomicznych do opisu realnych problemów ekonomicznych.
C4	Wykształcenie umiejętności rozumienia tekstów ekonomicznych i posługiwania się językiem ekonomicznym.

3.2 EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU/ MODUŁU (WYPEŁNIA KOORDYNATOR)

EK (efekt kształcenia)	Treść efektu kształcenia zdefiniowanego dla przedmiotu (modułu)	Odniesienie do efektów kierunkowych
------------------------	---	-------------------------------------

		(KEK)
IA3_W01	Student/ka: ma uporządkowaną wiedzę z zakresu mikro- i makroekonomii;	K1A_W18
IA3_W02	rozumie zasady funkcjonowania rynku zarówno w ujęciu makro- jak i mikro-;	K1A_W18
IA3_W03	zna podstawowe narzędzia wpływające na przebieg procesów gospodarczych.	K1A_W18
IA3_U01	Student/ka: potrafi wykorzystać pozyskaną wiedzę do właściwej analizy i oceny funkcjonowania podmiotów gospodarczych;	K1A_U06 K1A_U22
IA3_U02	potrafi przeprowadzić analizę konkretnej sytuacji rynkowej w odniesieniu do jej podstawowych elementów: podaży, popytu i ceny;	K1A_U06 K1A_U22
IA3_U03	wykorzystuje teorie ekonomiczne do oceny racjonalności decyzji państwa, konsumentów i producentów.	K1A_U06 K1A_U22
IA3_K01	Student/ka jest zorientowany/a na pogłębianie wiedzy zdobytej na zajęciach z ćwiczeń.	K1A_K02 K1A_K04

3.3 TREŚCI PROGRAMOWE (wypełnia koordynator)

A. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne:
1. Wprowadzenie do ekonomii: przedmiot ekonomii i metoda badań ekonomicznych, ekonomia pozytywna i normatywna, mikro- i makroekonomia, prawa ekonomiczne, potrzeby, dobra, usługi i produkcja.
2. Pojęcie gospodarowania. Czynniki produkcji, rzadkość zasobów, koszt alternatywy, racjonalność gospodarowania i rachunek ekonomiczny.
3. Mechanizm działania gospodarki rynkowej: pojęcie rynku, podział rynku, sektory gospodarek, typy gospodarek.
4. Analiza rynku: popyt (definicja, funkcja popytu, czynniki kształtujące popyt, zmiany popytu), podaż (definicja, funkcja podaży, determinanty podaży, zmiany podaży), cena (rodzaje i funkcje na rynku). Równowaga rynkowa i proces jej osiągnięcia, sytuacje braku

równowagi na rynku, zjawisko nadprodukcji i niedoboru, pułapy cenowe.
5. Reakcje popytu i podaży na zmiany cen i dochodów: elastyczność popytu (cenowa, dochodowa i mieszana), rodzaje popytu i podaży według kryterium elastyczności, praktyczne wykorzystanie zjawiska elastyczności.
6. Przedsiębiorstwo i rachunek ekonomiczny.
7. Rola państwa w gospodarce: przyczyny interwencjonizmu państwowego i jego formy, budżet państwa, prywatyzacja i nacjonalizacja.
8. Wprowadzenie do makroekonomii i rachunku dochodu narodowego: główne problemy makroekonomiczne, sposoby i problemy mierzenia efektów gospodarowania w makroskali, okrężny obieg dóbr i usług, rachunek dochodu narodowego.
9. Pieniądz i współczesny system bankowy: pojęcie pieniądza, jego funkcje, popyt na pieniądz, kreacja pieniądza, bank centralny i banki komercyjne.
10. Inflacja i bezrobocie: pojęcie i rodzaje inflacji, koszty i korzyści z inflacji, przyczyny jej powstania oraz sposoby jej tłumienia, równowaga na rynku pracy, kapitał ludzki, rodzaje bezrobocia, polityka państwa wobec problemu bezrobocia.

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

Wykład, wykład z prezentacją, dyskusja.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów kształcenia

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia	Forma zajęć dydaktycznych
EK_01	Egzamin pisemny.	WYKŁ.
EK_02	Obecność na zajęciach.	WYKŁ.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
0 – 50%	51 – 70%	71 – 89%	90 – 100%

5. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia założonych efektów w godzinach oraz punktach ECTS

Aktywność	Liczba godzin/ nakład pracy studenta
wykład	30
samodzielne przygotowanie do egzaminu	20
udział w konsultacjach	4
czas na napisanie referatu/eseju	
czas na przygotowanie prezentacji efektów swojej pracy	
egzamin	2
czytanie lektur	
SUMA GODZIN	56
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2
Liczba pkt. ECTS w ramach zajęć powiązanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym	obowiązuje od roku akad. 2017/2018
Liczba pkt. ECTS w ramach zajęć służących zdobywaniu pogłębionej wiedzy i umiejętności prowadzenia badań nauk.	obowiązuje od roku akad. 2017/2018

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/MODUŁU

wymiar godzinowy	nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	nie dotyczy

7. LITERATURA

<p>Literatura podstawowa:</p> <p>D. Begg, S. Fiszer, R. Dornbusch, <i>Ekonomia</i>, Warszawa 2003. R. Milewski (red.), <i>Podstawy ekonomii</i>, Warszawa 2005. R. Milewski (red.), <i>Elementarne zagadnienia ekonomii</i>, Warszawa 2005. B. Czarny, E. Czarny, R. Rapacki, <i>Podstawy ekonomii</i>, Warszawa 2002. B. Czarny, <i>Podstawy ekonomii</i>, Warszawa 1998.</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>P. A. Samuelson, W. D. Nordhaus, <i>Ekonomia</i>, Warszawa 2004. J. Mierzejewska-Majcherek, <i>Podstawy ekonomii</i>, Warszawa 2009. R. Milewski, E. Kwiatkowski, <i>Podstawy ekonomii</i>, Warszawa 2006. M. Szczepaniec, <i>Makroekonomia – przewodnik</i>, Gdańsk 2003. S. Forlicz, M. Jasiński, <i>Mikroekonomia</i>, Warszawa R. E. Hall, J. B. Tylor, <i>Makroekonomia</i>, Warszawa 2009.</p>
--

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA OD 2015/2016 DO 2017/2018

1.1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE/MODULE

Nazwa przedmiotu/modułu	Nauka o komunikowaniu
Kod przedmiotu/modułu*	IA5
Wydział (nazwa jednostki prowadzącej kierunek)	Uniwersytet Rzeszowski, Wydział Filologiczny
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Filologii Polskiej
Kierunek studiów	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom kształcenia	Pierwszego stopnia
Profil	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Stacjonarne
Rok i semestr studiów	Pierwszy/semestr pierwszy
Rodzaj przedmiotu	Przedmiot podstawowy
Koordinator	dr Urszula Gajewska
Imię i nazwisko osoby prowadzącej/osób prowadzących	dr Urszula Gajewska, dr hab. prof. UR Urszula Kopeć, dr hab. Bożena Taras, dr Grażyna Ewa Błachowicz-Wolny

* – zgodnie z ustaleniami na wydziale

1.2. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt ECTS
30 godz.	30 godz.							6

1.3. Sposób realizacji zajęć

X zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.4. Forma zaliczenia przedmiotu/modułu (z toku) (*egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny*)

Wykład: egzamin pisemny.

Ćwiczenia: kolokwium, prezentacja (opracowanie i analiza zebranych samodzielnie materiałów), aktywność na zajęciach.

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Brak.

3. CELE, EFEKTY KSZTAŁCENIA, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1. Cele przedmiotu/modułu

C1	Poznanie i zrozumienie podstawowych pojęć i kategorii z zakresu teorii.
C2	Wykształcenie umiejętności analizy procesu komunikacyjnego i identyfikacji głównych modeli komunikowania.
C3	Rozumienie specyfiki i odrębności podstawowych systemów komunikowania społecznego.
C4	Umiejętność scharakteryzowania poszczególnych systemów komunikowania społecznego.
C5	Umiejętność zastosowania pojęć z teorii komunikowania do analizy konkretnych procesów komunikacyjnych.

3.2 EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU/ MODUŁU (WYPEŁNIA KOORDYNATOR)

EK (efekt kształcenia)	Treść efektu kształcenia zdefiniowanego dla przedmiotu (modułu)	Odniesienie do efektów kierunkowych (KEK)
IA5_W01	Student/ka: zna podstawowe terminy z zakresu teorii komunikowania oraz interdyscyplinarności tej nauki;	K1A_W01 K1A_W011
IA5_W02	identyfikuje podstawowe modele komunikowania;	K1A_W01 K1A_W02 K1A_W11
IA5_W03	ma wiedzę na temat specyfiki i odrębności podstawowych systemów komunikowania społecznego;	K1A_W02 K1A_W04 K1A_W10 K1A, W11
IA5_W04	rozumie rolę komunikowania w kulturze, życiu publicznym i polityce.	K1A_W02 K1A_W19
IA5_U01	Student/ka: potrafi analizować przebieg procesu komunikowania;	K1A_U07
IA5_U02	umie zastosować wiedzę z teorii komunikowania do analizy procesów komunikacyjnych;	K1A_U07
IA5_U03	charakteryzuje specyfikę poszczególnych systemów	K1A_U07

	komunikacyjnych;	
IA5_U04	krytycznie analizuje dyskursy związane z określonym systemem komunikowania oraz ich cechy charakterystyczne;	K1A_U07 K1A_U22 K1A_U15
IA5_U05	poddaje krytycznemu oglądowi zjawiska współczesnej komunikacji.	K1A_U07 K1A_U22 K1A_U15
IA5_K01	Student/ka: dąży do osiągnięcia celu komunikacyjnego w różnych sytuacjach użycia języka;	K1A_K04
IA5_K02	jest zorientowana na pogłębienie wiedzy zdobytej na zajęciach;	K1A_K02 K1A_K04
IA5_K03	ma świadomość negatywnego oddziaływania społecznego nieuczciwych technik komunikacyjnych.	K1A_K03

3.3 TREŚCI PROGRAMOWE (wypełnia koordynator)

A. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne:
Wykład:
1. Nauka o komunikowaniu jako dyscyplina naukowa. Etapy rozwoju komunikologii. Główne szkoły teoretyczne i tradycje badawcze. Siedem tradycji w teorii komunikowania.
2. Komunikowanie – proces porozumiewania się ludzi: etymologia terminu „komunikowanie”, definicja, elementy i cechy procesu. Funkcja komunikowania.
3. Nadawca i odbiorca – wzajemne relacje i typy kompetencji komunikacyjnych. Czynniki warunkujące akt komunikacji i skuteczność komunikowania.
4. Klasyfikacja procesów komunikowania (ze względu na sposób porozumiewania się: interpersonalne, masowe, interpersonalne sieciowe; ze względu na stosowane znaki i kody: werbalne, niewerbalne; ze względu na cel przekazu: informacyjne i perswazyjne).
5. Systemy komunikowania: teorie systemów w nauce o komunikowaniu, typy systemów komunikowania (system komunikowania organizacyjnego, system komunikowania masowego, system komunikowania politycznego, system komunikowania publicznego).
6. Semiologia w teorii komunikowania. Znak, znaczenie, kategorie znaków, kody, denotacja, konotacja, mit, symbole, metafora i metonimia, analiza strukturalna.

7. Stereotypy a komunikowanie.
8. Komunikowanie a płeć.
9. Komunikowanie masowe: cechy wyróżniające.
10. Komunikowanie interpersonalne – cechy charakterystyczne.
11. Komunikowanie niewerbalne – zakres pojęcia, różnice kulturowe w zakresie komunikacji niewerbalnej. Pragmatyka komunikacji niewerbalnej.
Ćwiczenia:
1. Nadawca i odbiorca – główni uczestnicy procesu komunikacji.
2. Bariery w komunikowaniu.
3. Komunikowanie publiczne.
4. Komunikowanie polityczne: pojęcie, uczestnicy, cechy charakterystyczne, język.
5. Perswazja, manipulacja, propaganda w mediach: istota zjawiska, przykłady.
6. Agresja w mediach.
7. Media a ideologia.
8. Dyskurs medialny – cechy wyróżniające.
9. Reklama jako forma komunikowania, styl reklamy komercyjnej i politycznej.
10. Dyskurs prasowy, radiowy i telewizyjny.
11. Dyskurs internetowy.
12. Komunikacja w urzędzie – status polszczyzny urzędowej, właściwości, gatunki.

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

Wykład, prezentacja multimedialna, analiza przypadków. Ćwiczenia: dyskusja, praca w grupach, analiza i interpretacja tekstów.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów kształcenia

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia	Forma zajęć dydaktycznych
EK_01	Egzamin pisemny	WYKL.
EK_02	Kolokwium	Ćw.
EK_03	Prezentacja (opracowanie i analiza zebranych samodzielnie materiałów)	Ćw.
EK_04	Aktywność na zajęciach	Ćw.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
0 – 50%	51 – 70%	71 – 89%	90 – 100%

5. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia założonych efektów w godzinach oraz punktach ECTS

Aktywność	Liczba godzin/ nakład pracy studenta
wykład	30
ćwiczenia	30
samodzielne przygotowanie do egzaminu	30
samodzielne przygotowanie do ćwiczeń	25
udział w konsultacjach	5
czas na przygotowanie do kolokwium	15
czas na przygotowanie prezentacji	15
egzamin	2
czytanie lektur	
SUMA GODZIN	152
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	6
Liczba pkt. ECTS w ramach zajęć powiązanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym	obowiązuje od roku akad. 2017/2018
Liczba pkt. ECTS w ramach zajęć służących zdobywaniu pogłębionej wiedzy i umiejętności prowadzenia badań nauk.	obowiązuje od roku akad. 2017/2018

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/MODUŁU

wymiar godzinowy	nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	nie dotyczy

7. LITERATURA

<p>Literatura podstawowa:</p> <p>J. Bralczyk, <i>Język na sprzedaż</i>, Warszawa 2000.</p> <p>B. Dobek-Ostrowska, <i>Komunikowanie polityczne i publiczne</i>, Warszawa 2006.</p> <p>J. Fiske, <i>Wprowadzenie do badań nad komunikowaniem</i>, Wrocław 2008.</p> <p>J. Frasz, <i>Komunikacja polityczna. Wybrane zagadnienia gatunków i języka wypowiedzi</i>, Wrocław 2005.</p> <p>T. Goban-Klas, <i>Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy</i>,</p>

radia, telewizji i Internetu, Warszawa 2009.

J. Grzenia, *Komunikacja językowa w Internecie*, Warszawa 2013.

P. Hartley, *Komunikowanie interpersonalne*, Wrocław 2006.

M. Knapp, J.A.Hall, *Komunikacja niewerbalna, w interakcjach międzyludzkich*, Wrocław 2009.

Język w mediach masowych, red. J. Bralczyk, K. Mosiołek-Kłosińska, Warszawa 2000.

D.McQuail, *Teoria komunikowania masowego*, Warszawa 2007.

Manipulacja w języku, red. P. Krzyżanowski, P. Nowak, Lublin 2004.

M. Mrozowski, *Media masowe. Władza, rozrywka, biznes*, Warszawa 2001.

Nauka o komunikowaniu. Podstawowe orientacje teoretyczne, red. B. Dobek-Ostrowska, Wrocław 2001.

Z. Nęcki, *Komunikacja międzyludzka*, Kraków 2013.

K. Ożóg, *Język w służbie polityki. Językowy kształt kampanii wyborczych*, Rzeszów 2004.

W. Pisarek, *Wstęp do nauki o komunikowaniu*, Kraków 2008.

Style współczesnej polszczyzny. Przewodnik po stylistyce polskiej, red. E. Malinowska, J. Nocoń, U. Żydek-Bednarczuk, Kraków 2013.

Tekst w mediach, red. K. Michalewski, Łódź 2002.

Lektura uzupełniająca:

Bariery i pomosty w komunikacji językowej Polaków, red. J. Bartmiński, Lublin 2005.

B. Dobek-Ostrowska, *Teoria komunikowania publicznego i politycznego*, Warszawa 2002.

J. Błuszkowski, *Stereotypy narodowe w świadomości Polaków*, Warszawa 2003.

M. Filipiak, *Homo communicans. Wprowadzenie do teorii masowego komunikowania*, Lublin 2003.

U. Gajewska, *Dyskredytacja jako narzędzie walki z przeciwnikiem politycznym (na podstawie „Naszego Dziennika”)*, [w:] *Literatura i język wczoraj i dziś*, red. E. Błachowicz, J. Lizak, Rzeszów 2007, s. 75-82.

U. Gajewska, *Manipulacja i perswazja w prasie*, [w:] *Mechanizmy perswazji i manipulacji*, red. G. Habrajska, A. Obrębska, Łódź 2007, s. 337-346.

U. Gajewska, *Media o mediach – obraz „Gazety Wyborczej” w „Naszym Dzienniku”*, [w:] *Język. Media. Biznes*, red. A. Rypel, D. Jastrzębska-Golonka, G. Sawicka, Bydgoszcz 2009, s.273-282.

U. Gajewska, *Obraz mediów w „Naszym Dzienniku”*, [w:] *Język polski. Nowe wyzwania językoznawcze*, red. J. Dybiec, G. Szpila, Tertium, Kraków 2010, s.253-264.

W. Głodowski, *Bez słowa. Komunikacyjne funkcje zachowań niewerbalnych*, Warszawa 1999.

R. Barthes, *Mitologie*, Warszawa 2000.

R. Barthes, *Retoryka obrazu*, „Pamiętnik Literacki”1985, z.3.

M. Castells, *Spoleczeństwo sieci*, Warszawa 2007.

W. Głodowski, *Komunikowanie interpersonalne*, Warszawa 2006.

E. Griffin, *Podstawy komunikacji społecznej*, Gdańsk 2003.

J. Habermas, *Teoria działania komunikacyjnego*, t 1 i 2, Warszawa 1999-

30 godz.								2
----------	--	--	--	--	--	--	--	---

1.3. Sposób realizacji zajęć

zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.4. Forma zaliczenia przedmiotu/modułu (z toku) (*egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny*)

Ocena formująca:

Egzamin w formie pisemnej (test w sem. 2.); dla chętnych egzamin w terminie „zerowym” w formie ustnej.

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Wiedza humanistyczna (przede wszystkim historyczna, ale także dotycząca dziejów literatury) z zakresu szkoły średniej oraz podstawowa umiejętność pracy z tekstem o treściach humanistycznych.

3. CELE, EFEKTY KSZTAŁCENIA, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1. Cele przedmiotu/modułu

C1	Zapoznanie studentów ze specyfiką dyscypliny, jaką jest filozofia – jej metodą, przedmiotem, głównymi zagadnieniami oraz najważniejszymi stanowiskami.
C2	Przygotowanie studentów do pracy z tekstami źródłowymi i opracowaniami naukowymi z tej dziedziny.

3.2 EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU/ MODUŁU (*WYPEŁNIA KOORDYNATOR*)

EK (efekt kształcenia)	Treść efektu kształcenia zdefiniowanego dla przedmiotu (modułu)	Odniesienie do efektów kierunkowych (KEK)
IA9_W01	Student/ka: rozumie znaczenie i specyfikę (przedmiot i metoda) filozofii w ramach nauk humanistycznych;	
IA9_W02	rozumie i właściwie stosuje podstawową terminologię filozoficzną;	
IA9_W03	ma podstawową wiedzę o głównych dawnych stanowiskach i najważniejszych współczesnych osiągnięciach filozofii.	

IA9_U01	Student/ka: potrafi wyszukiwać, analizować, selekcjonować i wykorzystywać informacje dotyczące problemów filozoficznych z wykorzystaniem różnych źródeł (czasopisma, popularne opracowania).	
IA9_U02	potrafi dyskutować i argumentować z wykorzystaniem poglądów innych autorów;	
IA9_U03	potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi oraz pojęciami właściwymi dla nauk filozoficznych.	
IA9_K01	Student/ka: akceptuje potrzebę uczenia się przez całe życie;	
IA9_K02	potrafi współpracować w grupie;	
IA9_K03	przejawia odpowiedzialność za zachowanie dziedzictwa kulturowego.	

3.3 TREŚCI PROGRAMOWE (*wypełnia koordynator*)

A. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

<p>Treści merytoryczne:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Co to jest filozofia? Narodziny filozofii w Grecji, co różni filozofię od nauk szczegółowych; istota i zdania filozofii; źródła filozoficznego myślenia: zdziwienie, wątpliwość, wstrząs egzystencjalny; narodziny filozofii w Grecji (kultura i mentalność Greków); Tales i problematyka najwcześniejszych dociekań filozoficznych (problem początku i prątworki). 2. Główne problemy filozofii przedsokratejskiej, A/ Pitagoras i związek pitagorejski; pojmowanie filozofii i jej praktyczny charakter, specyfika „związku pitagorejskiego”, problem liczby i znaczenie tezy „rzeczy są liczbami”; B/ problem ruchu i zmiany: Heraklit i eleaci (Parmenides i paradoksy Zenona). 3. Przełom humanistyczny w filozofii, polityczne przyczyny narodzin ruchu sofistycznego; kim byli sofisci; relatywizm Protagorasa; Gorgiasz i ideał wykształcenia retorycznego; „natura a umowa” w sofistycznych teoriach prawa. 4. Sokrates i ruch sokratyczny, „kwestia sokratejska” czyli problem historycznego Sokratesa; życie i proces Sokratesa; metoda Sokratesa: ironia i elenktika; troska o duszę i intelektualizm etyczny; Antystenes: nauka o cnotach,

narodziny ruchu cynickiego; Arystyp: hedonizm.
5. Platon: nauka o Ideach i nauka o państwie, teoria Idei: alegoria jaskini i jej wykładnia, wiedza jako anamneza, relacja między Ideami a rzeczami zmysłowymi; struktura i cele idealnej polis Platona; dusza a państwo, Arystoteles, metafizyka: koncepcja Pierwszego Poruszyciela i celowości Natury; etyka: nauka o cnotach i doktryna „złotego środka”.
6. Hellenistyczne szkoły życia: stoicyzm, epikureizm, sceptycyzm A/ stoicyzm: dzieje stoicyzmu i jego przedstawiciele; fizyka jako nauka o naturze; koncepcja przeznaczenia; stoicki ideał mędrca; B/ epikureizm: Epikur i jego szkoła; epikurejska koncepcja filozofii jako lekarstwa; C/ pierwotny pirronizm i postawa epoche; tropy sceptyczne Ainezydema i Agryppy.
7. Narodziny filozofii chrześcijańskiej w starożytności, pierwotne chrześcijaństwo wobec filozofii (św. Paweł); apologety (Justyn, Ter-tulian, Klemens); św. Augustyn: nauka o Bogu, nauka o człowieku i poznaniu (iluminizm), nauka o łasce (predestynacja). Filozofia w średniowieczu, specyfika filozofii średniowiecznej; narodziny uniwersytetu i metoda schola-styczna; klasyczna scholastyka św. Tomasza: relacja między wiedzą a wiarą, nauka o Bogu (pięć dróg, atrybuty Boga), nauka o człowieku i duszy.
8. Filozofia epoki Renesansu, renesansowy humanizm T. Morusa i M. de Montaigne'a; filozofia polityczna N. Machiavellego; filozofia przyrody G. Bruna i Leonardo da Vinci; narodziny nowożytnego przyrodoznawstwa - Galileusz Idee filozofii wieku XVII A/ Kartezjusz: idea mathesis universalis i jej wpływ na nowożytny model nauki, elementy metody, sceptycyzm metodyczny, fundament wiedzy pewnej - cogito ergo sum, dualizm psychofizyczny; B/ Pascal: miejsce człowieka w świecie, wiedza rozumu a wiedza serca, zakład Pascala.
9. Filozofia epoki Oświecenia, deizm Woltera; materializm La Mettriego i jego "człowiek-maszyna", determinizm Holbacha, sensualizm Condillaca; krytyka cywilizacji: Rousseau; filozofia polityczna J. Locke'a Filozofia krytyczna Kanta, program filozofii transcendentalnej; struktura podmiotu poznającego i krytyka metafizyki; etyka deontologiczna.
10. Filozofia wieku XIX: Kierkegaard, Nietzsche A/ Kierkegaard: idea powrotu do pierwotnego chrześcijaństwa, wybór życia; B/ Nietzsche: nihilizm, świat jako "życie", wola mocy, pochodzenie moralności i resentment, przewartościowanie wartości i idea nadczłowieka.
11. Psychoanaliza A/ Freud: struktura psychiki (id, ego, superego), teoria sublimacji popędów jako źródła kultury; B/ Fromm:

mechanizmy ucieczki od wolności.
12. Intuicjonizm Bergsona i egzystencjalizm Sartre'a A/ H. Bergson: elan vital jako źródło ewolucji; intelekt a intuicja - poznanie naukowe a filozoficzne; B/ J.P. Sartre: "być w sobie" i "być dla siebie", koncepcja wolności.
13. Wittgenstein i filozofia języka Traktat logiczno-filozoficzny, czyli w obronie jasności i precyzji wypowiedzi; idea gier językowych z Dociekań filozoficznych.
14. Współczesna filozofia w Polsce: myśl L. Kołakowskiego i Karola Wojtyły A/ L. Kołakowski: filozof - błazen czy kapłan?; dylematy cywilizacji (idea wolności i demokracji); B/ K. Wojtyła: koncepcja osoby, wolności i odpowiedzialności.
15. Aktualne trendy w filozofii A/ Postmodernizm w Europie: U. Eco i J. Derrida; B/ filozofia społeczna w USA: koncepcje sprawiedliwości wg J. Rawlsa i R. Nozicka.

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

Wykład z elementami konwersatorium

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów kształcenia

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia	Forma zajęć dydaktycznych
EK_01	Egzamin pisemny po drugim semestrze	WYKŁ.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5

5. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia założonych efektów w godzinach oraz punktach ECTS

Aktywność	Liczba godzin/ nakład pracy studenta
wykład	30
przygotowanie do dyskusji	
samodzielne przygotowanie do egzaminu	20
samodzielne przygotowanie do ćwiczeń	
udział w konsultacjach	

czas na przygotowanie do kolokwium	
czas na przygotowanie pracy zaliczeniowej	
egzamin	
czytanie lektur	10
SUMA GODZIN	60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2
Liczba pkt. ECTS w ramach zajęć powiązanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym	obowiązuje od roku akad. 2017/2018
Liczba pkt. ECTS w ramach zajęć służących zdobywaniu pogłębionej wiedzy i umiejętności prowadzenia badań nauk.	obowiązuje od roku akad. 2017/2018

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/MODUŁU

wymiar godzinowy	nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	nie dotyczy

7. LITERATURA

<p>Literatura podstawowa:</p> <p>Jaspers K., <i>Wprowadzenie do filozofii</i> Kołakowski L., <i>Samozatrucie otwartego społeczeństwa, w: Cywilizacja na ławie oskarżonych</i> Tatarkiewicz Wł., <i>Historia filozofii</i>, t. I-III (wybrane zagadnienia) Wojtyła K., <i>Osoba i czyn</i></p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>Ajdukiewicz K., <i>Zagadnienia i kierunki filozofii</i> <i>Atlas filozofii</i>, red. P. Kunzmann, F.P. Burkard, F. Wiedmann Bocheński J.M., <i>Podręcznik mądrości tego świata</i> Kołakowski L., <i>O co pytają nas wielcy filozofowie</i>, t. I-III (wybrane rozdziały)</p>

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej